

Nr 213.

Av herr **JONSSON**, om ökat anslag till främjande av skogsvård å enskilda skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar m. fl. områden.

Det anslag till skogsvård å enskilda skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar m. fl. områden, vilket med 20,000 kronor årligen utgått sedan 1924, har i Kungl. Maj:ts proposition nr 1 till årets riksdag även för budgetåret 1928—1929 upptagits till oförändrat belopp.

Då intresset för skogsvården å här i fråga varande skogar för varje år avsevärt stegrats, har anslaget icke kunnat på långt när täcka behovet. För budgetåren 1926—1927—1928 hade sålunda domänstyrelsen angivit erforderligt belopp till 112,500 kronor för vardera året och med hänvisning till detta medelsbehov föreslagit anslaget för kommande budgetår till samma belopp som det som av styrelsen föreslogs för det innevarande, eller 50,000 kronor.

Någon ökning av anslaget utöver de av Kungl. Maj:t föreslagna 20,000 kronor har dock icke ansetts böra ifrågakomma under föregående år i avvaktan på genomförandet av ny lagstiftning för ifrågavarande skogar. Förslag härom vid 1927 års riksdag ledde som bekant dock icke till något resultat. I förväntan på resultatet av nu pågående förnyad utredning i denna sak har departementschefen icke heller ansett sig böra för instundande budgetår föreslå mer än 20,000 kronor.

Det är visserligen att hoppas, att den betydelsefulla frågan om ändrad lagstiftning för de under lappmarkslagen hörande skogarna löses så snart som möjligt och i samband därmed även frågan om bidrag till skogsvården på dessa områden, men varje år, som går till dess, innebär ett uppskjutande av högst nödvändiga arbeten. Intresset och viljan till skogsutdikning finnes, men nödiga medel saknas i de flesta fall hos den enskilde skogsägaren, och statsbidraget räcker f. n. icke långt. De arbetstillfällen, som nu gå förlorade genom detta undanskjutande av vad som måste göras är, för de landsdelar detta gäller och i nuvarande tid, högst betänkligt.

Det i fjol av riksdagen beslutade statens skogsutdikningsanslag för området, varå skogsvårdslagen äger tillämpning, och vilket anslag för innevarande budgetår utgår med 200,000 kronor och för det kommande med 300,000 kronor, öppnar möjligheter för därav berörda skogsägare att utom den hjälp

till skogsvårdande åtgärder, som för övrigt kan erhållas genom skogsvårdsstyrelserna, även genom detta nya anslag erhålla ett betydelsefullt bidrag. Skogsägarna på de områden, för vilka lappmarkslagen gäller, äro tydligen vida sämre lottade, i det endast här förut nämnda anslag står till deras förfogande. Det borde icke vara nödvändigt att, medan lappmarksborna vänta på lättandet av de besvärligheter, som den för dem nu bestående skogslagen innebär, låta även den starka begränsningen beträffande bidrag till skogsvården fortfara. De använda medlen bliva ju dock till framtida nytta både för den enskilde och det allmänna.

Det synes därför befogat, att här ifrågakvarande anslag utgår med ett större belopp än det av Kungl. Maj:t föreslagna.

På grund av det anförda får jag alltså föreslå,

att riksdagen måtte besluta att till främjande av skogsvård å enskilda skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar med flera områden anvisa för budgetåret 1928—1929 ett extra reservationsanslag av 50,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1928.

Evert Jonsson.